

ת"ד 1380/10/13 - מדינת ישראל נגד מני נחום

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 1380-10-13 מדינת ישראל נ' נחום
בפני כבוד השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה י-ם ע"י ב"כ עו"ד נאשד קאדרי

המאשימה

נגד

מני נחום ע"י ב"כ עו"ד אשר ארבל

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם שלפניי הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות הבאות:

נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), בקשר עם סעיפים 39 א ו- 38(1) לפקודת התעבורה, בקשר עם תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א- 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**");

נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה;

כניסה לצומת באור אדום, עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 10.05.13 בסמוך לשעה 05:30 נהג הנאשם בצומת רחוב שד' דב יוסף עם רחוב יעקב פת בירושלים. הנאשם נהג בקלות ראש בכך שנכנס לצומת מרומזר כשברמזור הופיע אור אדום ופגע ברכב המעורב, וזאת בהיותו שיכור, לאחר שבבדיקת אלכוהול שנערכה לו באמצעות מכשיר ינשוף נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף עומד על שיעור 445 מיקרו גרם, כמות העולה על הכמות המותרת. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

3. הנאשם הודה באחריותו לתאונה אולם, כפר בעבירת הנהיגה בשכרות. לאחר שמיעת הראיות, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירת השכרות כמפורט בהכרעת הדין מיום 05.11.14.

4. לנאשם רישיון נהיגה משנת 2010, ואין לחובתו הרשעות קודמות.

טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ- 6 חודשים, פסילה למשך תקופה שלא תפחת מ- 4 שנים, מאסר על תנאי 7 חודשים למשך 3 שנים, פסילה על תנאי למשך תקופה ארוכה, קנס והתחייבות.
6. ב"כ המאשימה הדגיש את העובדה שהנאשם היה נהג צעיר במועד התאונה והורשע בעבירה של נהיגה בקלות ראש בכך שנכנס לצומת באור אדום בהיותו שיכור ברמה של 445 מ"ג.
7. לעומת זאת, ב"כ הנאשם טען כי יש להקל עם הנאשם שהודה באחריותו לתאונת הדרכים. עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הינו נהג זהיר ועל כך מעיד עברו התעבורתי. בנוסף, מאז מועד האירוע טוען הסניגור כי התחולל שינוי באורח חייו של הנאשם והוא אף מדריך את חבריו בדבר איסור נהיגה בשכרות.
8. ב"כ הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם והעובדה שהוא מתגורר בבית הוריו ותומך בהם כלכלית.

דין

9. תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, על בית משפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, זאת בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

העונש ההולם למי שגורם לתאונת דרכים תוך שהוא נוהג בשכרות

10. בית משפט העליון עמד על החומרה הרבה שבעבירת הנהיגה בשכרות ועל הצורך בנקיטת מדיניות ענישה מרתיעה. השופט ס' ג'ובראן קבע ברע"פ 2508/11 **סמולנסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.3.2011) כי:
- "כידוע, נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חיהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. לכן, יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות".**
11. במקרה דנן, הסיכון הטמון בעבירת הנהיגה בשכרות התממש ע"י גרימת תאונת דרכים שבדרך נס לא הסתיימה בתוצאה קשה יותר. הנאשם נהג בקלות ראש בכך שנכנס לצומת מרומזר כשברמזור מופיע אור אדום וזאת בהיותו שיכור.

12. מסקירת הפסיקה הנוהגת עולה כי בתי המשפט נקטו ענישה מוחשית וקונקרטית בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע הנאשם אשר כוללת רכיב של מאסר בפועל. יחד עם זאת, תקופת המאסר שהוטלה בתיקים דומים הינה מגוונת, והדבר תלוי בנסיבותיו של כל מקרה והחומרה המתבקשת מכל אירוע.

13. מתחם העונש ההולם הינו עונש מאסר וזאת החל ממאסר בעבודות שירות ועד מאסר מאחורי סורג ובריח למשך חודשים ספורים. להלן מספר דוגמאות:

בת"ד 4138-06-12 **מדינת ישראל נ' אסדי** (מיום 27.05.14) שם בגין עבירה של נהיגה בשכרות מכוח חזקת הסירוב וגרימת תאונת דרכים עצמית שכתוצאה ממנה נחבל הנאשם, נוסע ברכבו וכלי הרכב ניזוקו, גזרתי בין היתר 60 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות ופסילה 28 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וציין כי אמנם לא מדובר בעונש קל אך גם אין מדובר בעונש חריג המצדיק התערבות ערכאת הערעור (ראו: עפ"ת 20492-07-14 מיום 23.09.14).

בת"ד 3767-01-11 **מדינת ישראל נ' דוויאת** (מיום 31.01.13) שם בגין נהיגה בשכרות של 159 מיליגרם וגרימת תאונת דרכים עצמית שכתוצאה ממנה נגרם נזק לרכוש בלבד, גזרתי 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-3 חודשי מאסר על תנאי.

בת"ד 5276-02-11 **מדינת ישראל נ' נאסר** (מיום 20.10.13) שם בגין נהיגה בשכרות של 191 מיליגרם, עקיפה תוך חצית קו הפרדה רצוף, סטיה מנתיב ופגיעה ברכב שנסע בנתיב המקביל גזרתי בין היתר 60 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ו-48 חודשי פסילה בפועל.

בע"פ 4966/09 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (מיום 10.01.10) שם בגין נהיגה בשכרות גבוהה של 800 מיקרוגרם וסטיה מנתיב תוך כדי פגיעה בשבעה רכבים חונים הושת על ידי ערכאה קמא מאסר בפועל בן 45 ימים, אולם בית המשפט המחוזי קיבל ערעור והפחית את ימי המאסר ל-14 יום וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם והעובדה שהוא היה בעל עבר תעבורתי קל יחסית.

14. לעניין תקופת פסילת הרישיון, הרי כידוע המחוקק קבע פסילת מינימום של 24 חודשים אך המתחם כמובן מתחיל מעונש זה ובמקרה של תאונה המלווה בעבירת נהיגה בשכרות אזי המתחם הוא עד 5 שנות פסילה.

העונש הראוי לנאשם

15. בהתאם לסעיף 40 ד לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר יש סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם.

16. במקרה דנן, התממש הסיכון הכרוך בנהיגה בשכרות, כך שנגרמה תאונת הדרכים. תוצאות נסיבות התאונה מעידות על נהיגתו הרשלנית של הנאשם אשר עקב היותו בגילופין לא שם ליבו ונכנס לצומת באור אדום ופגע ברכב המעורב.

17. לטעמי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, זאת נוכח החומרה שבמעשיו. ער אני לכך שלנאשם אין כלל הרשעות קודמות, אך לדעתי, נוכח ותק הנהיגה שלו בן 4 שנים, ובהיותו נהג צעיר, היעדר הרשעות קודמות איננו מהווה נסיבה מיוחדת המצדיקה סטייה ממתחם הענישה. יחד עם

זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה שזו לו העבירה הראשונה של נהיגה בשכרות וכן את העובדה כי התאונה לא גרמה לפגיעות בנפש, ומשכך הגעתי למסקנה כי אין מניעה שתקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות.

18. בנוסף, כאשר בעבירת שכרות עסקינן שגרמה לתאונת דרכים, ברור שאין להסתפק בפסילת המינימום אשר עומדת כיום על 24 חודשים, וכי יש להטיל פסילה ארוכה יותר. במקרה דנן, אני סבור כי יש להטיל פסילה למשך 36 חודשים בנוסף לרכיבי הענישה האחרים וזהו העונש המתאים לנאשם אשר נמצא בתוך מתחם הענישה.

גזר דין

לאור כל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. תשלום קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, החל מיום 02.08.15.
2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים בקיזוז פסילה מנהלית של 60 ימים.
- הנאשם יפקיד רשיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 02.08.15.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
5. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 60 יום. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. מאחר ומועד תחילת ריצוי עבודות השירות חלף, הממונה על עבודות השירות יתאם מועד לתחילת הריצוי ויודיע על כך לבית המשפט בתוך 30 ימים.
- תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.
5. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) ו/או 62(3) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רשיון ו/או נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף ו/או נהיגה בשכרות ו/או נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ה , 01 יוני 2015, במעמד הצדדים